

32004D0478

L 160/98

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

30.4.2004

DECIZIA COMISIEI
din 29 aprilie 2004
privind adoptarea unui plan general de gestiune a crizelor în sectorul alimentelor și furajelor
(2004/478/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentelor, de instuire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței alimentelor ⁽¹⁾, în special articolul 55,

întrucât:

- (1) Articolul 55 din Regulamentul nr. 178/2002 menționat anterior prevede elaborarea de către Comisie, în strânsă colaborare cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, denumită în continuare „Autoritatea”, și cu statele membre, a unui plan general pentru gestiunea crizelor în domeniul siguranței alimentelor și furajelor.
- (2) Proiectul acestui plan general a făcut obiectul unor consultări cu Autoritatea și a fost discutat în detaliu cu statele membre prin intermediul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta se instituie planul general pentru gestiunea crizelor în sectorul alimentelor și furajelor, prevăzut la articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și prezentat de anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi din luna următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 aprilie 2004.

Pentru Comisie

David BYRNE

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) Nr. 1642/2003 al Consiliului (JO L 245, 29.9.2003, p. 4).

ANEXĂ

PLAN GENERAL PENTRU GESTIUNEA CRIZELOR ÎN SECTORUL ALIMENTELOR ȘI FURAJELOR**1. DOMENIUL DE APLICARE A PLANULUI GENERAL DE GESTIUNE A CRIZELOR ÎN SECTORUL ALIMENTELOR ȘI FURAJELOR**

La capitolul IV secțiunea 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 se preconizează noi metode de gestiune a riscurilor în domeniul alimentelor și furajelor: înființarea de către Comisie a unei unități de criză cu participarea Autorității și adoptarea unui plan general de gestiune a crizelor în sectorul alimentelor și furajelor care să indice, în mod special, procedurile concrete necesare pentru a gestiona o criză. Planul general pentru gestiunea crizelor în sectorul alimentelor și furajelor este denumit în continuare „planul general”.

Cele trei articole de la secțiunea 3 sunt interconectate:

Articolul 55 prevede elaborarea de către Comisie, în strânsă colaborare cu Autoritatea și statele membre, a unui plan general de gestiune a crizelor în sectorul alimentelor și furajelor care să precizeze situațiile de criză și procedurile concrete necesare pentru gestiunea unei crize, inclusiv principiile transparenței care trebuie aplicate, precum și o strategie de comunicare.

Articolul 56 prevede înființarea de către Comisie a unei unități de criză.

Articolul 57 precizează sarcinile unității de criză.

În mod special, în conformitate cu articolul 55, planul general precizează tipurile de situații care implică riscuri directe sau indirecte pentru sănătatea umană, determinate de alimente sau furaje și care nu pot fi prevenite, eliminate sau reduse la un nivel acceptabil prin aplicarea dispozițiilor în vigoare sau a articolelor 53 și 54.

De asemenea, articolul 56 prevede înființarea de către Comisie a unei unități de criză „atunci când identifică o situație care implică un risc direct sau indirect pentru sănătatea umană determinat de alimente sau furaje, iar riscul nu poate fi prevenit, eliminat sau redus prin aplicarea dispozițiilor existente și nu poate fi gestionat în mod corespunzător doar prin aplicarea articolelor 53 și 54.”

Astfel, planul general precizează următoarele:

- situațiile de criză;
- procedura care duce la aplicarea planului general;
- constituirea unei rețele de coordonatori ai situațiilor de criză;
- proceduri concrete de gestiune a crizelor;
- rolul unității de criză;
- modul concret de funcționare a unității de criză (structură, mijloace de operare, acțiuni);
- legătura dintre unitatea de criză și procesul decizional;

- soluționarea crizei;
- procedurile de gestiune în cazul unui risc care poate fi grav;
- strategia de comunicare;
- principiile transparenței.

Procedurile de gestiune instituite de planul general vor constitui liniile directoare aplicabile statelor membre, Autorității și Comisiei.

2. SITUAȚIILE DE CRIZĂ

2.1. Situațiile de criză care implică un risc grav direct sau indirect pentru sănătatea umană

Situațiile de criză sunt acele situații în care factorii critici sunt implicați la un astfel de nivel, încât Comisia consideră că gestiunea riscului în cauză determinat de alimente sau furaje va fi atât de complexă, încât riscul nu poate fi gestionat în mod adecvat prin aplicarea dispozițiilor existente sau numai prin aplicarea articolelor 53 și 54.

Experiența a demonstrat că, în mod normal, situațiile care implică riscuri sunt gestionate în mod corespunzător prin intermediul procedurilor existente. Prin urmare, situațiile care trebuie considerate situații de criză vor fi în număr foarte redus, dacă nu chiar excepționale.

Factorii critici menționați anterior sunt, în mod special, după cum urmează:

situația implică un risc grav direct sau indirect pentru sănătatea umană și/sau este percepută sau mediatizată ca atare sau poate fi percepută și/sau mediatizată ca atare

și

riscul este răspândit sau ar putea fi răspândit de o parte semnificativă a lanțului alimentar

și

probabilitatea ca riscul să se răspândească în mai multe state membre și/sau țări terțe este extrem de ridicată.

Prezentul plan general implică înființarea unei unități de criză în cazul în care riscul direct sau indirect implicat se consideră a fi grav. Prin urmare, planul general va cuprinde înființarea unei unități de criză în aproape toate cazurile.

2.2. Situații de criză care implică un risc care poate fi grav

Este important ca planul să prevadă măsuri pentru cazurile în care riscul este probabil, dar ar putea evolua într-un risc grav care nu poate fi prevenit, eliminat sau redus prin aplicarea dispozițiilor existente sau numai prin aplicarea articolelor 53 și 54. În acest caz nu se va înființa o unitate de criză, însă trebuie adoptate dispoziții corespunzătoare pentru a asigura gestiunea eficientă a acestui tip de situație.

3. PROCEDURA CARE DUCE LA APLICAREA PLANULUI GENERAL

Informațiile care pot duce la aplicarea planului general pentru gestiunea crizelor în sectorul alimentelor și furajelor și, dacă este necesar, la înființarea unei unități de criză pot proveni din:

- notificări rapide de alertă (Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje);
- informații de la statele membre (alte tipuri de notificări, informații furnizate în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor etc.);
- informații furnizate de Autoritate;
- rapoarte de la Oficiul Alimentar și Veterinar (OAV);
- informații provenite din rețeaua epidemiologică a Uniunii Europene;
- informații furnizate de țări terțe sau de organizații internaționale;
- orice altă sursă (asociații ale consumatorilor, sectorul industrial, alte părți interesate, mass-media etc.).

În cazul în care, la analiza informațiilor privind riscurile, Comisia consideră că ar putea fi îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunile 2.1 sau 2.2, aceasta stabilește un contact preliminar cu statul membru vizat sau cu statele membre vizate pentru a examina situația, precum și cu Autoritatea, pentru a solicita informații privind riscul implicat.

Pe baza evaluării tuturor informațiilor disponibile, Comisia stabilește dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunile 2.1 sau 2.2.

4. CONSTITUIREA UNEI REȚELE DE COORDONATORI AI SITUAȚIILOR DE CRIZĂ

Fiecare stat membru, Autoritatea și Comisia desemnează un coordonator al situațiilor de criză și un înlocuitor al acestuia, la nivelul corespunzător. Numele și informațiile de contact ale coordonatorilor și înlocuitorilor desemnați se transmit Comisiei.

Comisia organizează reuniunile coordonatorilor la scurt timp după desemnarea acestora. Cu ocazia primei reuniuni, Comisia distribuie un manual care cuprinde o listă completă a coordonatorilor și înlocuitorilor acestora, precum și informațiile lor de contact. Manualul cuprinde și o listă a laboratoarelor comunitare de referință. Se vor discuta procedurile concrete de funcționare, de exemplu, pentru ca fiecare coordonator să poată fi contactat de urgență într-o situație de criză sau pentru a se asigura o cooperare eficientă în ceea ce privește strategia de comunicare a riscurilor (a se vedea secțiunea 7). Părțile interesate sunt consultate cu privire la rezultatele acestor reuniuni care prezintă interes pentru ele.

Procedurile concrete trebuie să garanteze întreprinderea unor acțiuni rapide. Dacă este necesar, procedurile concrete vor fi anexate la planul general.

5. **PROCEDURI CONCRETE DE GESTIUNE A CRIZELOR CARE IMPLICĂ UN RISC GRAV DIRECT SAU INDIRECT PENTRU SĂNĂTATEA UMANĂ**

5.1. **Înființarea unității de criză**

În cazul în care, la analiza informațiilor privind riscurile, Comisia consideră că este posibil să fie îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunea 2.1. și, în special, că riscul poate fi grav, aceasta stabilește un contact preliminar cu statul membru vizat sau cu statele membre vizate pentru a analiza situația, precum și cu Autoritatea pentru a solicita informații privind riscul implicat.

Pe baza evaluării tuturor informațiilor disponibile, Comisia înființează o unitate de criză, în cazul în care se consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunea 2.1.

Comisia informează de îndată statele membre și Autoritatea cu privire la înființarea unității de criză.

Decizia de a înființa unitatea de criză implică faptul că secțiunile 5, 7 și 8 din planul general se aplică tuturor părților vizate (Comisia, Autoritatea, statele membre).

5.2. **Rolul unității de criză**

Unitatea de criză răspunde de colectarea și evaluarea tuturor datelor relevante, precum și de identificarea opțiunilor existente pentru gestiunea crizei.

De asemenea, această unitate are rolul de a informa publicul cu privire la riscurile implicate și la măsurile luate în această privință.

Unitatea de criză este un instrument suplimentar menit să garanteze gestiunea eficientă a crizelor, printr-o mai bună coordonare și prin acțiuni rapide. Prin urmare, toți membrii unei unități de criză trebuie să coopereze pentru a colecta și utiliza în comun toate informațiile relevante disponibile; de asemenea, aceștia trebuie să colaboreze la evaluarea datelor colectate și să identifice opțiunile corespunzătoare de gestiune a riscurilor. Membrii unității de criză cooperează și în domeniul comunicării și identifică cele mai bune modalități de informare a publicului în mod transparent.

Cu toate acestea, unitatea de criză nu răspunde de adoptarea deciziilor privind gestiunea riscului sau de punerea în aplicare a dispozițiilor legislative (aspecte de control).

Metodele de operare ale acesteia nu se substituie procedurilor folosite în cadrul propriilor competențe ale Comisiei, ale statelor membre sau ale Autorității.

Prin urmare, deciziile legate de gestiunea crizei se adoptă în conformitate cu procedurile specifice care sunt deja în vigoare (în special procedurile de comitologie).

Fiecare stat membru continuă să răspundă de gestiunea inspecțiilor oficiale pe teritoriul propriu. Se mențin procedurile specifice pe care statele membre le-au pus în aplicare pentru a coordona inspecțiile urgente necesare în situații de criză. Direcția generală pentru sănătate și protecția consumatorului răspunde de trimiterea unor misiuni urgente din partea OAV, dacă este necesar.

În mod similar, Autoritatea răspunde în continuare de gestiunea procedurilor de elaborare a avizului științific, în cazul în care se solicită un aviz științific de urgență din partea Comitetului științific sau a unuia din grupurile științifice din cadrul acestuia.

5.3. Funcționarea concretă a unității de criză

Structură

Unitatea de criză este formată din coordonatorii situațiilor de criză (sau înlocuitorii acestora) din partea Comisiei și a Autorității, din coordonatorii situațiilor de criză ai statului membru sau ai statelor membre vizate direct și din alți reprezentanți ai Comisiei, Autorității și ai statului membru sau ai statelor membre vizate direct. Autoritatea asigură asistența științifică și tehnică necesară.

Scopul unității de criză este de a facilita întreprinderea unor acțiuni rapide și eficiente. Membrii acesteia vor participa la reuniuni periodice și de urgență ale unității de criză și vor trebui să facă dovada unui înalt grad de expertiză și angajament. Aceștia trebuie să aibă capacitatea de a-și asuma o serie de responsabilități, ceea ce înseamnă că este necesar să se desemneze persoane cu un nivel ridicat de responsabilitate din sectorul alimentelor și furajelor.

Unitatea de criză poate considera că expertiza unor alte persoane publice sau private este necesară pentru gestiunea crizelor și poate solicita sprijinul acestor persoane în mod permanent sau *ad hoc*. De exemplu, este posibil să se solicite participarea experților din cadrul laboratoarelor de referință comunitare sau naționale în cadrul unității de criză, atunci când este necesară expertiza acestora cu privire la analizele de laborator.

Persoanele care răspund de comunicarea cu privire la alimente și furaje în cadrul Comisiei și al Autorității participă la activitatea unității de criză.

Proceduri concrete de funcționare a unității de criză

Coordonatorul situațiilor de criză din partea Comisiei (sau înlocuitorul acestuia) prezidează unitatea de criză. În mod special, președintele asigură legătura dintre activitatea unității de criză și procesul decizional. Acesta este asistat de un expert tehnic sau de experți tehnici corespunzători din unitatea (unitățile) competentă(e) vizată(e) din cadrul Comisiei.

Președintele asigură buna funcționare a unității de criză și distribuirea sarcinilor între membri, în funcție de competențele acestora.

Cât mai curând posibil după luarea deciziei de a înființa o unitate de criză, președintele îi invită pe coordonatorul din partea Autorității și pe coordonatorii din statele membre direct afectate de criză la o primă întrunire a unității de criză. Coordonatorii pot fi însoțiți de un număr limitat de persoane. Președintele poate stabili o limită pentru numărul maxim de persoane care pot însoți coordonatorii.

Coordonatorul din partea Autorității și coordonatorii din statele membre implicați în unitatea de criză trebuie să asigure o participare corespunzătoare la întrunirile unității de criză, în ceea ce privește disponibilitatea, expertiza și nivelul de răspundere. În mod concret, coordonatorul situațiilor de criză sau înlocuitorul acestuia trebuie să participe la toate reuniunile și să fie însoțit de persoane competente.

Autoritatea are răspunderea de a asigura asistență științifică și tehnică, dacă este necesar, în special în ceea ce privește stadiul cunoștințelor științifice (colectarea și evaluarea tuturor informațiilor științifice relevante în raport cu riscul vizat).

Unitatea de criză răspunde de menținerea contactului strâns cu părțile interesate, în special dacă informațiile trebuie puse la dispoziția tuturor.

Mijloace de acțiune

Comisia asigură secretariatul pentru reuniunile unității de criză (procesul verbal etc.) și pune la dispoziția unității de criză toate resursele umane și materiale necesare pentru buna funcționare a acestora (în special săli de reuniune, mijloace de comunicare etc.).

Unitatea de criză folosește mijloacele tehnice ale rețelei RASFF pentru a comunica sau disemina informații, în special cererile de informații adresate statelor membre și informațiile înaintate de acestea.

Acțiunile întreprinse de unitatea de criză

În conformitate cu articolul 57 menționat anterior, unitatea de criză întreprinde următoarele acțiuni:

- Acțiuni privind colectarea datelor științifice relevante și a tuturor informațiilor științifice care permit gestiunea riscului în cauză cât mai eficient posibil. În mod special:
 - punerea la dispoziția tuturor a informațiilor științifice deținute de diferiți membri ai unității de criză;
 - dacă este necesar, membrii vor trebui să colecteze mai multe informații științifice;
 - dacă este necesar, coordonarea acțiunilor întreprinse pentru a compensa neajunsurile din punct de vedere științific;
 - dacă este necesar, membrii vor trebui să ia legătura cu organizațiile internaționale, cu părțile interesate și cu țările terțe pentru a se asigura că toate informațiile relevante sunt accesibile acestora;
 - dacă este necesar, unitatea de criză poate solicita sprijinul laboratoarelor comunitare de referință.

La atribuirea sarcinilor privind colectarea datelor științifice se ia în considerare expertiza specifică a Autorității și mecanismele de utilizare în comun a datelor științifice care au fost deja puse în aplicare de Autoritate cu privire la aceste aspecte (rețelele Autorității).

Dacă este necesar, sarcinile atribuite privind colectarea datelor științifice pot cuprinde și asistența din partea altor rețele gestionate de Comisie, cum ar fi sistemul de alertă precoce și răspuns rapid (EWRS) în domeniul bolilor umane sau ADNS, în domeniul sănătății animale sau rețelele din domeniul cercetării, gestionate de Direcția Generală de Cercetare.

- Acțiuni privind colectarea altor date relevante (diferite de datele științifice menționate anterior). În mod special:

- utilizarea în comun a tuturor celorlalte date relevante disponibile (rezultate ale inspecțiilor oficiale, rezultate ale analizelor efectuate de laboratoarele oficiale de control, datele obținute din țările terțe etc.);
 - dacă este necesar, se atribuie sarcini membrilor în vederea colectării de date suplimentare;
 - dacă este necesar, se atribuie sarcini membrilor în vederea contactării organizațiilor internaționale, părților interesate și țărilor terțe pentru a garanta accesibilitatea tuturor informațiilor relevante.
- Acțiuni privind evaluarea informațiilor disponibile. În mod special:
- punerea la dispoziția tuturor a evaluărilor deja efectuate de către membri, în special de către Autoritate, precum și a altor evaluări existente;
 - organizarea evaluării riscurilor, luând în considerare rolul specific al Autorității în vederea asigurării sprijinului științific și tehnic pentru unitatea de criză, fără a aduce atingere posibilității de a solicita un aviz științific formal din partea Autorității;
 - dacă este necesar, recurgerea la suportul tehnic al laboratoarelor comunitare de referință în ceea ce privește analizele.
- Acțiuni privind identificarea opțiunilor disponibile pentru prevenirea, eliminarea sau reducerea la un nivel acceptabil a riscului pentru sănătatea umană și actualizarea acestor opțiuni pe baza noilor informații disponibile și a evoluției situației. În mod special:
- membrii unității de criză colaborează în vederea identificării opțiunilor disponibile;
 - aceștia elaborează un document comun privind opțiunile existente; pentru fiecare opțiune în parte, documentul trebuie să cuprindă o justificare pentru alegerea opțiunii, în special principalele rezultate ale evaluării datelor disponibile.
- Acțiuni privind organizarea comunicării cu publicul cu privire la riscurile implicate și măsurile luate.

Acest aspect este prezentat în detaliu la secțiunea 7.

În cazul tuturor tipurilor de acțiuni întreprinse, unitatea de criză poate solicita asistență permanentă sau *ad hoc* din partea unor anumite persoane, atunci când se consideră că expertiza acestora este necesară.

5.4. Legătura dintre unitatea de criză și procesul decizional

Acțiuni legate de gestiunea crizelor

Acțiunile legate de gestiunea crizelor cuprind toate acțiunile necesare pentru prevenirea, reducerea și eliminarea riscului implicat: unitatea de criză va răspunde de anumite tipuri de acțiuni, iar Comisia și/sau statele membre,

de alte tipuri de acțiuni. Acțiunile întreprinse nu aduc atingere posibilității Comisiei, prevăzute la articolul 53 alineatul (2), de a adopta măsuri provizorii în situații de urgență, după consultarea statelor membre vizate și informarea celorlalte state membre.

Etapa 1

- Comisia convoacă unitatea de criză cât mai curând posibil după înființarea acesteia.
- Unitatea de criză întreprinde acțiunile prevăzute la secțiunile 5, 7 și 8.

Etapa 2

- Opțiunile stabilite de unitatea de criză sunt transmise Comisiei, iar aceasta le înaintează de îndată statelor membre.
- Comisia pregătește măsurile care urmează să fie luate dacă este necesar. De asemenea, Comisia poate solicita Autorității să emită un aviz științific de urgență, în cazul în care se consideră că este necesar un aviz științific formal din partea Autorității.

Etapa 3

- Întrunirea Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor pentru a examina și formula un aviz cu privire la măsurile propuse, dacă este necesar.
- După caz, adoptarea unor măsuri de urgență, în special pe baza procedurilor prevăzute la articolele 53 și 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.
- În cazul în care se solicită un aviz științific de urgență, Autoritatea ia măsurile necesare pentru a se asigura că avizul este emis cât mai curând posibil.

Acțiuni permanente care trebuie întreprinse pe întreaga durată a crizei

- Pe întreaga durată a crizei, unitatea de criză colectează și evaluează în permanență datele relevante și reevaluează opțiunile existente. Opțiunile actualizate se transmit Comisiei și statelor membre. Comisia poate pregăti măsuri modificate și le poate înainta în vederea analizării de către Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor.
- Pe întreaga durată a crizei, Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor organizează reuniuni periodice și de urgență pentru a se asigura că toate informațiile relevante sunt puse la dispoziția tuturor, în special cu privire la adoptarea tuturor măsurilor necesare și cu privire la urmărirea punerii în aplicare a măsurilor de gestiune a crizei (rapoarte din partea statelor membre vizate, înaintate și discutate în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor).
- Pe baza strategiei de comunicare prevăzute la secțiunea 7 și în conformitate cu principiile transparenței prevăzute la secțiunea 8, unitatea de criză informează publicul și părțile interesate în permanență pe întreaga durată a crizei.

Legătura dintre unitatea de criză și procesul decizional

- Cu ajutorul unor mecanisme concrete se asigură legătura corespunzătoare dintre activitatea unității de criză și procesul decizional. În mod special, Comitetul permanent este informat periodic cu privire la activitatea unității de criză, iar Autoritatea este invitată să participe la reuniunile Comitetului permanent. Unitatea de criză va fi informată constant cu privire la măsurile luate în cadrul procesului decizional pentru a coordona informațiile cu privire la acest aspect.

5.5. Soluționarea crizelor

Procedurile menționate anterior rămân în vigoare până la desființarea unității de criză. În cazul în care, după consultarea unității de criză și în strânsă colaborare cu statele membre prin intermediul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animalelor, Comisia consideră că unitatea de criză și-a încheiat activitatea deoarece riscul este ținut sub control, Comisia poate desființa unitatea de criză.

5.6. Evaluarea post-criză

Se realizează o evaluare post-criză în care sunt implicate părțile interesate. După încheierea unei crize, are loc o reuniune a coordonatorilor situațiilor de criză pentru a îmbunătăți procedurile de acțiune aplicabile diferitelor instrumente de gestiune a crizei, având în vedere evaluarea post-criză și pe baza experienței acumulate.

6. PROCEDURI DE GESTIUNE ÎN CAZUL UNUI RISC CARE POATE FI GRAV

În cazul în care, la analiza informațiilor privind riscurile, Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunea 2.2, aceasta stabilește contactul preliminar cu statul membru vizat sau cu statele membre vizate pentru a analiza situația, precum și cu Autoritatea pentru a solicita informații privind riscul implicat.

Pe baza evaluării tuturor informațiilor relevante disponibile și în cazul în care Comisia consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunea 2.2, Comisia informează de îndată statele membre și Autoritatea cu privire la faptul că secțiunile 6, 7 și 8 din planul general sunt aplicabile.

Cât mai curând posibil după ce s-a decis aplicarea prezentei secțiuni din planul general, Comisia întreprinde următoarele acțiuni:

- Stabilește contactul adecvat cu statul membru vizat sau cu statele membre vizate și cu Autoritatea pentru a solicita activarea sistemului lor intern de gestiune a crizelor. Dacă este necesar, trebuie activate mecanismele privind schimbul de date științifice dezvoltate de Autoritate pentru situații de urgență (rețelele Autorității).
- Dacă este necesar, solicită activarea laboratoarelor competente și realizarea schimbului dintre acestea cu privire la rezultatele analizelor efectuate.
- Stabilește contactul adecvat sau organizează întruniri cu statul membru sau statele membre vizate direct și cu Autoritatea pentru a se asigura că toate informațiile relevante au făcut obiectul schimbului (date științifice, date rezultate din inspecții etc.).
- Întreprinde acțiuni cu privire la comunicare (a se vedea secțiunea 7). Se aplică principiile transparenței menționate la secțiunea 8.

Această acțiune se desfășoară constant până la evaluarea riscului într-un mod mai temeinic. Dacă se consideră că riscul este grav și în cazul în care Comisia consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la secțiunea 2.1, se înființează o unitate de criză și se aplică procedurile prevăzute la secțiunile 5, 7 și 8.

În cazul în care riscul nu este considerat grav, se aplică dispozițiile obișnuite existente privind gestiunea riscului.

7. STRATEGIA DE COMUNICARE

Unitatea de criză își elaborează propria strategie de comunicare în funcție de cazul cu care se confruntă, pentru a asigura informarea publicului cu privire la risc și la măsurile luate.

Această strategie de comunicare cuprinde conținutul mesajului și planificarea în timp a comunicărilor cu privire la problemele vizate, inclusiv dispozițiile corespunzătoare pentru emiterea acestor comunicări.

Strategia ia în considerare competențele și responsabilitățile specifice ale fiecărui membru al unității în ceea ce privește comunicarea cu publicul într-un mod coordonat, consecvent și transparent. În acest scop sunt prevăzute următoarele proceduri:

- Persoana din cadrul Comisiei care răspunde de comunicarea cu privire la siguranța alimentelor și a furajelor și persoana din cadrul Autorității care răspunde de comunicare participă la activitatea desfășurată de unitatea de criză.
- Statele membre vizate direct de criză și care sunt, prin urmare, membre ale unității de criză depun toate eforturile pentru a se asigura că politica lor de comunicare este consecventă cu strategia de comunicare coordonată de unitatea de criză.
- În mod similar, statele membre care nu sunt membre ale unității de criză participă la strategia coordonată de unitatea de criză prin intermediul coordonatorilor lor pentru situațiile de criză în vederea asigurării consecvenței cu privire la comunicarea privind riscul.

Strategia adoptată de unitatea de criză implică utilizarea tuturor canalelor de comunicare adecvate pentru fiecare caz în parte cu Parlamentul European, cu țările terțe și cu părțile vizate.

Strategia de comunicare elaborată de unitatea de criză cuprinde stabilirea contactului preliminar adecvat cu părțile interesate dacă este necesar și, în mod special, în cazul în care informațiile emise se referă la o anumită marcă sau denumire comercială.

Strategia de comunicare ia în considerare rolul specific jucat de organizațiile care reprezintă părțile interesate la nivel european în ceea ce privește transmiterea informațiilor.

Strategia de comunicare va cuprinde stabilirea unor contacte adecvate coordonate cu țările terțe vizate pentru a le furniza informații clare, precise și coerente. Strategia de comunicare implică și transmiterea informațiilor corespunzătoare către țările terțe pentru a le avertiza cu privire la rezolvarea crizei.

Strategia de comunicare asigură faptul că procesul de comunicare este transparent, în conformitate cu principiile prevăzute la secțiunea 8.

În cazul în care informațiile sunt comunicate în conformitate cu secțiunea 6 din planul general, trebuie să se asigure coerența necesară a comunicării. Contactele și întrunirile menționate de prezenta secțiune cuprind, dacă este necesar, o strategie de comunicare care trebuie elaborată în conformitate cu secțiunea 7.

8. **PRINCIPIILE TRANSPARENȚEI**

Atunci când unitatea de criză emite o comunicare, aceasta trebuie să ia toate măsurile de precauție pentru a asigura transparența, în conformitate cu principiile privind informarea publicului prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

Regulile generale de confidențialitate se aplică în continuare. De asemenea, regulile specifice de confidențialitate prevăzute la articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 se vor aplica schimbului de informații realizat în cadrul RASFF.

Atunci când unitatea de criză comunică rezultatele activității desfășurate de Autoritate în numele său, se vor aplica principiile transparenței și confidențialității prevăzute la articolele 38 și 39 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 cu privire la rezultatele activității desfășurate de Autoritate.
